

אותך אני אוהבת כמו עב גשם מבחר קטן של שירה לסבית קלאסית-מודרנית

לפניכם מבחר שירים מהקלסיקה המודרנית של השירה הלבית, רובם ככולם רואים אור לראשונה בתרגום עברי. המשותף לכל השירים במבחר זה – פרי עטן של שש משוררות שונות שכתבו בארבע שפות – הוא עצם היותם שירי אהבה לסביים. אך, כידוע, אין שתי אהבות זהות. בשירים שלהלן מוצג טווח רחב של התייחסויות לארוס – משלילתו המוחלטת ועד לחגיגת ניצחוננו, מן הכמיהה לבנות בית בלב האהובה (אמילי דיקינסון) ועד לנפילתה הסופית של החגורה (רנה ויויאן) – ואולם דמות האהובה, רוחה וגופה ניצבים תמיד במרכז. מטעמי זכויות יוצרים נכללים במבחר זה בעיקר שירים שהם נחלת הכלל, מן המאה השמונה-עשרה ועד למאה העשרים. היצירות המובאות כאן לקוחות מאנתולוגיה עברית של שירה להט"בית שתראה אור לקראת סוף 2013². אנחנו מודים לוורד דור ולרונה קינן על קריאתן המועילה.

אנה סיוורד (1747-1809)

מאנגלית: רונן סוניס

אנה סיוורד הייתה בתו הבכורה של תומס סיוורד, איש ספר וכומר בקתדרלה של ליצ'פילד שבאנגליה. היא התייתמה מאמה בנעוריה ולא נישאה משום שהיה עליה לטפל באביה עד למותו, כשהייתה בשנות הארבעים לחייה. אנה סיוורד החלה לכתוב בגיל צעיר וחיברה סוגות ומכתבים. רבים מאלה מוקדשים להונורה סנייד, שהתגוררה בבית משפחת סיוורד מילדותה. נישואיה של סנייד, על אף הפצרותיה של סיוורד שלא תינשא, הם הרקע לשיר המובא להלן.

² האנתולוגיה תראה אור בהוצאת חרגול. מערכת: דורי מנור, דנה אולמרט, נדב ליניאל, בני מר ורונן סוניס.

סונטה 19

אין חסד עוד! היי שלום, כּוֹזֶבֶת!
שְׁלוֹם לְרֵךְ מִבֶּט, חֵיוֹךְ שְׁמֵשִׁי!
לְנַחְמוֹת הַמְּשִׁיבוֹת נַפְשִׁי
וְלַחֲרוֹה, מִתְּנַת רְעוֹת נִלְבַּבְתִּי!
לְמִבְטִים שְׁאִין בָּהֶם שְׁלֵהֲבֵת
הַכֶּנֶת אוֹתִי: צְדָקָתִי בְּבִקְשִׁי
וְדוּי לֹא מִיְחָל, כְּתוֹב בְּקִשְׁי-
לְבָב, שְׁלֹא יֵדַע בּוֹשֶׁה צוֹרֶבֶת.
עַת נִפְגָּשׁ (נִגְזֹר כִּי לֹא לְנִצָּח
אַרְחֵק מִמֶּךָ) לֹא יִחַקֵּק בְּמִצָּח,
לֹא יִתְגַּנֵּב לְעֵין הַפְּקוּחָה
אַף רִמֹּז שְׁיַעֲיֵד עַל מָה שְׁשִׁתִּינוּ
הֵיִינוּ זֶה לְזֶה; אַף אֲנַחֶה
לֹא תִקְוֶנָה עַל שְׁבָר־שְׁבוּעֵתָנוּ.

אמילי דיקינסון (1830-1886)

מאנגלית: רונן סוניס

מבין כל האנשים שלהם הקדישה אמילי דיקינסון משיריה, זכתה סוזן הנטינגטון גילברט לשירים הרבים ביותר (יותר מ-250). דיקינסון וגילברט נפגשו בנעוריהן באמרהרסט, עיר מגוריהן שבמסצ'וסטס, וידידות עמוקה נקשרה ביניהן, בין היתר על רקע עניינין המשותף בספרות. כעבור שנים מספר נישאה גילברט לאחיה של דיקינסון. חליפת המכתבים בין השתיים נמשכה, בהפסקות קצרות, עד למותה של דיקינסון. "מלבד שקספיר, הענקת לי ידע רב יותר מכל אדם", כתבה דיקינסון לגילברט.

*

חֲזָה רְאוּי לְשַׁלֵּל פְּנִינִים,
אך לֹא שוֹלֵה הֵיִתִי –